

Gozareh jelese ILO

روز سه شنبه 13 ژوئن ساعت 2.30 دقیقه بعد از ظهر در ساختمان اصلی ILO دفتر امور سندیکایی، جلسه ای طبق وقت قبلی توسط دوستان اتحادیه بین المللی /سویس با مسئول امر سندیکایی ILO برگزار گردید.

در ابتدا ضمن تشکر از مسئول سندیکایی که این وقت را در اختیار ما قرار داده بود دوستان حاضر در جلسه معرفی شدند. ما در ابتدا مطرح نمودیم که طی یکسال که از آخرین نشست ما با ILO میگذرد شاهد تغییراتی در مبارزات کارگری ایران و از طرفی موضعگیری هایی عملی تر از ILO هستیم و در دنباله اشاره کردیم که ما تمامی حرکات سازمانهای بین المللی و خصوصا ILO را مدنظر داریم و امسال ما متوجه شدیم که ILO در جلسات سالانه خود افراد شورایی اسلامی کار و خانه کارگری ها را نپذیرفته و در این مدت برای لغو احکام سفر و آزادی کارگران شرکت واحد اقداماتی انجام داده که این نقاط مثبت را ما مدنظر داریم. در عین حال گفتیم که هنوز مشکلات جنبش کارگری پابرجا مانده. مثلا رژیم زیر فشار بین المللی مجبور میشد احکام سفر را لغو کند ولی به بهانه های دیگر آنها را به دادگاه میکشاند یا چرا تاکنون اسانلو در زندان است؟ یا در مورد کارگران ایران خودرو چرا اقدامی نشده؟ یا چرا حالا که سندیکایی شرکت واحد بر اساس مقاله نامه 87 تشکیل شده از آنان دعوت بعمل نمیآورد که در جلسات شما شرکت کنند؟

در مورد دیگر پرسیدیم که چرا ایران که عضو قدیمی ILO است زیر فشار قرار نمیگیرد که مصوباتی را که تعهد به اجرای آن داشته و دارد را اجرا کنند، مثلا از آزادی تشکلات آزاد و مستقل را تعهد نموده و آنها را سرکوب نکند.

در همین رابطه نامه ای که خطاب به دبیر کل ILO نوشته شده بود در اختیار ایشان قرار گرفت که تمامی این سوالات را و مشکلات جامعه کارگری ایران را بطور مختصر در آن کنجانیده بودیم.

نماینده ILO در جواب به مسله آزادی اسانلو پرداخت و اعلام نمود که ما بزودی با دولت ایران در این باره مستقیما مذاکره میکنیم. وی اعلام نمود که ما دولت ایران را شدیداً تحت کنترل داریم و فشار خود را بر آنها قطع نخواهیم کرد. این تغییراتی را که مبینیند نشانه آن است. البته ما به آنها توضیح دادیم که فشار از طرف شما را می پذیریم ولی وزارت کار رژیم از موضع ارتجاعی تغییرات را انجام میدهد مثلا شورایی اسلامی کار و خانه کارگری ها که مورد نفرت کارگران ایران هستند رانمی آورد ولی يك عده از افراد خودش را بعنوان نماینده کارگر به اجلاس میآورد و شما هم آنها را با روی خوش میپذیرید و در جواب گفت مانمی توانیم به رژیم بگیریم چه کسانی را بیاورد این جلسه سالیانه است و دولت ها میآیند و افراد خود را میآورند و ما هم این چیزها را میدانیم.

در مورد سفر نیز ایشان اشاره نمود که ما این مسله را به رژیم گوشزد کردیم که حق ندارد آنها را تحت هیچ عنوانی محاکمه کند و نامه دوستان سفر را به ایشان ارائه دادیم که گفت ما هم انرا داریم نامه شرکت واحد را داشتند و حتی نامه ایران خودرو را. در مورد نامه های واحد و دوستان سفر گفت پیگیری میکنیم ولی ما برای نامه ایران خودرو نمیتوانیم هیچگونه اقدامی کنیم زیرا آنها هیچ رسمیتی برای ما ندارند و شناخته شده نیستند آنها باید تشکلی بوجود بیاورند با ادرس و امضاء مشخص اینگونه نمیتوانیم با آنها ارتباط داشته باشیم و با يك نامه مجهول اقدام کنیم.

در مورد اجرای مقاله نامه 87 گفت کارگران باید خودشان تشکل خود را بوجود بیاورند تا ما آنها را به رسمیت بشناسیم ماکه نمیتوانیم برای آنها تشکل درست کنیم ما میتوانیم راهنمایی کنیم که چگونه آنها بتوانند تشکلات خود را بوجود بیاورند ما در جواب به آنها گفتیم کارگران ایران میدانند که چگونه باید تشکل درست کنند و ضرورت انرا نیز میدانند ولی سرکوب و حشیا نه نمی گذارد که وی انگشت روی سندیکایی واحد گذاشت و سندیکایی خبازان سفر را مطرح کرد و گفت دولت جلوی اعتصاب را میگیرد ولی کارگران دارند اعتصاب میکنند و اینها را باید در نظر داشت که دولت بنوعی غیرمستقیم این آزادی را بکارگران داده، ما در جواب گفتیم این آزادی است که در اعتصاب شرکت واحد فقط در يك روز 1200 نفر دستگیر و بعد 250 نفر اخراج میشوند کارگران از ادنه اعتصاب میکنند ولی دولت هم و حشیا نه سرکوب میکند این نشانه تحولی عظیم نیست ولی چونکه منابع اطلاعاتی شما رژیم ایران است مسلماً انور قضیه را کمرنگ مبینیند

در مورد اعتصاب ایران خودرو برایشان توضیح دادیم و به آنها گفتیم ما هم در مقابل توصیه شما يك توصیه برایان داریم بالاخره باید از هم بیاموزیم که گفت خوشحال میشویم که بیاموزیم ما گفتیم اگر شما میخواهید به کارگران ایران خدمت کنید باید سندیکایی شرکت واحد را که مورد قبول اکثریت کارگران ایران است و عضو ITF و وجه بین المللی آن را میدانید تقویت کنید از آنها بعنوان نماینده کارگران دعوت بعمل بیاورید که بدانند مستقیما تحت حمایت شما قرار دارند تا بدینوسیله کارخانجات، صنایع، و کارگاهها و مجامع تولیدی و خدماتی احساس امنیت بیشتری کرده و تشویق و ترغیب به ایجاد تشکلات خود کنند.

يك نکته را باید اشاره کرد، ما به آنها گفتیم چرا شما علیرغم آنکه کارگران ایران خانه کارگر و شورایی اسلامی را قبول ندارند ولی آنها را بنوعی حمایت میکنید آنها گفتند ما خانه کارگر و شورایی اسلامی کار را بازتر از نمایندگان دولت میدانیم در نتیجه در نبود يك الترناتیو آنها را در مقابل دولت محافظه کار حمایت میکنیم (دقیقا همان توجیح رفورمیست ها و این نشاندهنده نبود يك الترناتیو قدرتمند کارگری در مقابل این جریانات است متأسفانه)

نکته قابل توجه اینکه نماینده ILO ما گفت که ما تمامی مواردی که شما سال گذشته مطرح کردید و امسال مطرح میکنید در جلسه امسال بررسی کردیم و جزوه ای از تصمیمات و تذکرات امسال در مورد ایران را به زبان انگلیسی و فرانسه در اختیارمان قرار دادند. و این کار ایشان در مورد مسله ای بود که ما گفتیم ILO باید به جنبش کارگری هم جوابگو باشد و کارگران ایران باید بدانند که در جلسه سالیانه چه میگذرد زیرا رژیم ها و از جمله ایران مسائل را وارونه جلوه میدهد

و بنظر میرسد که همه چیز بنفع رژیم تمام شده که در این مورد به آخرین مصاحبه محمد جهرمی وزیر کار اشاره کردیم که آنها معتقد بودند که قضیه طور دیگری است. آنها گفتند شما این جزوه را بخوانید تا متوجه شوید که اینطوری نبوده ما منتظر دیدن و شنیدن نقد و انتقادات شما میباشیم . شاد و پیروز باشید.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - واحد سوییس
2006/ 6/15

در زیرنامه ما به دبیرکل ILO و متن ترجمه شده گزارش کمیته از ادی تشکل ILO البته بصورت مختصر حضورتان ارائه میگردد. (این گزارش در 17 صفحه میباشد که اکثر مطالب آن گزارشات و نامه هایی است که از طرف شاکیان ارائه شده و دوستان در جریان آنها میباشند. و لزومی به آوردن آن گزارشات در این مبحث نمیباشد مثلا نامه های ICFTU یا نامه های دوستان سقز و شرکت واحد...)

جناب رئیس

به مناسبت جلسه سالانه ILO فرصت را مناسب دانستیم تا مطالبی هر چند تکراری را با شما در میان گذاریم.

ما در دو سال گذشته طی دو جلسه به تاریخ های 2005/6/14 و 2005/11/28 موارد اعتراض خود را به نقض ابتدایی ترین حقوق کارگران ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی به حضورتان ارائه نمودیم. زیرا ما بعنوان بخشی از فعالین جنبش کارگری ایران که اکنون در خارج از ایران بسر میبریم خود سالهای گذشته در ایران با عنوان نمایندگان تشکلات مخفی و نیمه علنی کارگری شاهد و درگیر تمامی این بیحقوقی ها بوده و وظیفه خود میدانیم که حقوق پایمان شده آنان را به جهانیان جهت کسب حمایت از آنان یادآوری نمائیم. از آنجایی که سازمان تحت ریاست شما رسالتش بررسی حقوق قانونی و تعیین شده کارگران و کارفرمایان است متاسفانه شاهد کم توجهی به بخش کارگری این رسالت میباشیم. همانگونه که اطلاع دارید جمهوری اسلامی ایران سالهاست که حقوق کارگران ایران را نقض کرده و هر اعتراضی را به وحشیانه ترین شیوه ممکن سرکوب مینماید و این درحالیست که عضو ILO میباشد و هر سال در همین زمان دوهیئت انتصابی را به جلسات سالیانه اعزام میدارد که هیچگونه مشروعیتی در میان کارگران ایران ندارند. ما از شما انتظار داریم که اعضاء خود را ملتزم به قوانین مصوب آن سازمان نموده و آنها را به پاسخگویی فراخوانید.

چگونه است که جمهوری اسلامی ایران هیچگاه در مورد عدم اجرای مقوله نامه های 87 و 98 که در آنها به صراحت کارگران را به داشتن تشکلات مستقل خود محق میداند، مورد توبیخ و تحریم قرار نمیگیرد؟ این درحالیست که اتحادیه های سراسری کارگری جهان در موارد مختلف مراتب اعتراض خود را به دولت اسلامی به عنوان ناقض و سازمان تحت ریاست شما بعنوان مرجع جهانی اعلام نموده اند. حکومت اسلامی ایران با قلدری تمام و دهن کجی به مجامع بین المللی کارگران ایران را زیر تیغ شکنجه و زندان نگاهداشته، طرح خروج کارگاه های کمتر از ده نفر از شمول قانون کار 4 میلیون کارگر را از ابتدایی ترین حقوق انسانی محروم و در معرض بیکاری و فقر مضاعف قرار میدهد، کارگران ایران خودرو بجرم اعتصاب برای تامین حق خود اخراج میشوند، کارگران شرکت واحد بخاطر اجرای مصوبات سازمان شما یعنی ایجاد سندیکای مستقل زندان، اخراج، و مورد شکنجه و آزار قرار میگیرند و این درحالیست که منصور اسانلو رئیس منتخب سندیکا در سیاهچاه های مخوف زیر شکنجه و فشار برای اجرای دستورات رژیم قرار دارد.

کارگران سقز که بجرم اقدام به راهپیمایی اول مه 2003 تحت محاکمه بودند زیر فشارهای بین المللی ظاهراً تبرئه ولی به انحاء مختلف به دادگاه احضار میشوند. قاتلین کارگران خاتون آباد هنوز معرفی نشده و کسی جوابگویی خانواده آنان نمیباشد. اینها بخش کوچکی از ظلم و ستمی است که به 27 میلیون کارگر ایرانی در دوران سیاه حکومت اسلامی روا میشود. ما امیدواریم که ILO در جلسه امسال خود به معضلات کارگران ایران توجه کافی بنماید.

ما انتظار داریم با توجه به اینکه سندیکای شرکت واحد تشکلی مورد اعتماد کارگران ایران و فعالین کارگری ایران همچون مورد حمایت ICFTU و CJT و عضو اتحادیه ITF میباشد از نمایندگان آن بعنوان نماینده کارگران ایران دعوت بعمل آورید.

ما انتظار داریم که ILO دعوی فرمایشی خانه کارگری ها و وزارت کار را بعنوان دفاع از منافع کارگران ایران مورد توجه قرار ندهد زیرا کارگران ایران به صراحت در مراسم اول ماه مه 2006 برائت خود را از آنان اعلام نمود، آنها صرفاً تشکلات دولتی هستند و هیچ ربطی به جامعه کارگری ایران ندارند.

ما از شما انتظار داریم که از اهرم های ممکن جهت هرچه بیشتر زیر فشار قراردادن حکومت اسلامی برای رعایت مصوبات جهانی در مورد کارگران و مزدبگیران ایرانی، زنان کارگر و کودکان کار استفاده نمود و مجامع بین المللی را به یک همبستگی جهت این مهم دعوت نمائید.

کارگران و مزد بگیران ایرانی باید تامین شغلی داشته باشند آنها خواهان لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء که آنان را مانند برده گان در اختیار کارفرما قرار میدهد، هستند. با امید به آنکه در این راه بتوانیم رسالت خود را که دفاع از کارگران تحت ستم و سرکوب ایران است، به انجام برسانیم.

با احترام /

2006/6/13

International Alliance in Support of Workers in Iran (IASWI)-swiss

GOZARESH

گزارش چهارمین موضوع مورد بحث، گزارش کمیته در مورد آزادی تشکل
سیصد و چهل و دومین گزارش کمیته

شماره کیس 2323

گزارش داخلی

شکایت علیه دولت جمهوری اسلامی ایران توسط کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد ICFTU ارائه شده.
ادعائیه ها!

سازمانهای شاکای مدعی سرکوب توسط پلیس تجاوزگر در روز اول مه 2004 و همچنین اعتصابات و تظاهرات دیگر شده اند، از جمله دستگیری، حبس و محکومیت چندین تن از رهبران اتحادیه ها و فعالین به علت فعالیت اتحادیه ای گزارش شده است. (مصوبات از پاراگراف 629 شروع و به 697 ختم میشود)

/629

کمیته این مورد را در نشست ماه ژوئن 2005 بررسی و یک گزارش داخلی به هیئت حاکم ارسال نموده (گزارش شماره 337 پاراگراف 1046-918 مصوبه هیئت حاکم در نشست 293 ژوئن 2005)

630

/شاکیان اظهار نامه جدیدی در این رابطه به تاریخ های 8 مارس و 17 مه 2006 ارسال نموده اند.

631

دولت يك بررسي جديد در رابطه با تاريخ 13 مارس و 17 مه 2006 فرستاده است.

632

جمهوري اسلامي ايران نيز مصوبه ازادي تشکل و حمايت از کنوانسيون حق سازماندهي شماره 98(1949) و حق ايجاد سازمان و قرارداددسته جمعي (98)1948 را تصويب ننموده است.

هشت مارس 2006 شاکیان اطلاعات اضافي در مورد حادثه خاتون اباد وسقز ارسال کرده اند، در این گزارش که به کشته شدن 4 نفر از کارگران در رابطه با واقعه خاتون اباد اشاره شده، تاکید بر کشته و زخمی شدن کارگران در استان کرمان نموده، کاملاً بر این کمیته واضح است که مقامات از نیروی قهریه علیه کارگران اعتصابی استفاده نموده اند. شاکیان تاکید کرده اند بعد از دوسال که از مرگ و وقوع حادثه میگذرد هنوز کسی مسئولیت این امر را بر عهده نگرفته است و خانواده قربانیان هیچگونه غرامتی نیز دریافت نکرده اند.

651

دولت ادعا میکند که از ادبی تشکل و سازماندهي در ایران رعایت میشود و تظاهرات و میتینگ های مختلف در ایران بدون مشکل برگزار میشود، روز اول ماه مه نیز از این قاعده مستثنی نیست، راهپیمایی اول مه با اجازه وزارت کشور بدون مشکل برگزار میگردد. دولت ایران ادعا کرده که افرادی بعلت ايجاد اغتشاش و تشویش اذهان عمومی به دادگاه سقز فرخوانده شده اند.

671

کمیته اشاره میکند که دولت ایران در مورد اتهام اغتشاش و آتش سوزی عمدي در خاتون اباد مدرکی ارائه نمیکند. کمیته اظهار میدارد که استفاده از نیروی پلیس زمانی لازم است که خطری جدي در مورد زیر پا گذاشتن قانون و نظم جامعه را تهدید کند، در صورتیکه برگزاری تظاهرات صلح آمیز از حقوق حقه کارگران از مواد قانونی بند 8 کنوانسیون 87 میباشند. همچنین در پاراگراف 137 از اصول پایه ای کمیته از ادبی تشکل به این امر اشاره کرده است.

675

کمیته به این موضوع اشاره میکند که از طریق شاکیان در جریان قرار گرفته که چهار نفر بیگناه که در حادثه شهر بابک کشته شده اند، محاکمه قاتلین آنها قبل از رسیدن به دادگاه عالی معوق شده، لذا کمیته درخواست نموده که دولت ایران مسله را پیگیری و نتیجه محاکمه را اعلام نماید.

کمیته در شماره 679 به موضوع سقز اشاره کرده و از دولت ایران خواسته که در مورد محاکمه 6 تن از جمله محمود صالحی، جلال حسینی، برهان دیوارگر، محمد عبدي پور، محسن حکیمی، خدام و تنومند با دلایل کافی پاسخگو باشد. و جزئیات محاکمه آنها و نتیجه دادگاه را به اطلاع برساند، در ضمن به این امر اشاره کرده که باین افراد به اتهام اغتشاش و تحریک اذهان عمومی و نافرمانی مدنی مطابق ماده 610 قانون تعزیرات اسلامی رفتار شده و در این مورد باید دلایل کافی ارائه دهد.

در مجموع کمیته از دولت ایران خواسته که به مفاد کنوانسیون از ادبی تشکل و اعتصابیت و تظاهرات توجه کرده و خاطر نشان نموده که این حرکات (حرکات کارگران) طبق مفاد این کنوانسیون قانونی هستند و از ملزومات احقاق حقوق کارگران میباشند و دولت را به مواد قانونی پاراگراف های 98، 47، 71، 76، 475، 132، 144، 134، 480 ارجاع داده است.

در بند 699 کمیته در مورد پیگیری دستگیری 6 نفر در شهر سقز و محکومیت محمود صالحی به جرم ارائه لیست در مورد هزینه يك خانواده 5 نفره، همچنین رسیدگی به دستگیری علي اصغر ذاتي و محمد بهشتي لنگرودي، از جامعه معلمان و نهایتاً از دولت خواسته که طبق کنوانسیون کار، حکم محکومیت افراد و کارگران دستگیر شده باید لغو شود و از دولت تقاضا کرده که يك هیئت مستقل جهت بررسی اتهامات وزارت اطلاعات مبنی بر آزار و اذیت این افراد تشکیل داده و به جرم آنها (وزارت اطلاعاتی ها) رسیدگی کند. شاکیان شیست امانی، هادی زارعی، فرشاد بهشتی زاده هستند.

کمیته اعلام داشته که دولت ایران در مورد انتخاب نمایندگان (افراد اعزامی به جلسات ILO و چگونگی انتخابات نمایندگان کارگری)، محروم نمودن کارگران از تشکیل اتحادیه، همچنین محروم نمودن کارگران کارگاههای زیر 10 نفر و اخراج کارگران قرارداد موقت، هیچگونه اطلاعاتی ارائه نداده لذا کمیته از دولت ایران درخواست میکند که بدون تأخیر در این رابطه ملاحظات خود را در اختیار کمیته قرار دهد.

ما منتظر دریافت نظرات و انتقادات دوستان در این رابطه میباشیم.

نابود باد جمهوری سرمایه داران اسلامی و سرمایه داری جهانی

پيروز باد جنبش کارگري ايران
زنده باد سوسيالیسم
جمعي از کارگران پيشرو تبعيدي در سوئیس
اتحاد بين المللي در حمايت از کارگران در ايران - سوئیس